

TEZA

Leopold Staff

Imel sem iz ličja koš,
hotel sem deti vanj sadje,
da bi ga spravil za zimo,
a kaj vem, lahko tudi kruh.

Čez noč mi nekdo je položil vanj kamne,
težke in trde,
kamne, nikomur potrebne,
samo da bi težje bilo.

Vseeno ta koš si zadel bom na rame
in nosil te kamne,
jih nosil do konca,
vse do tja.

ZIVLJENJE

Julian Tuwim

Življenje?

Široko pretegnil sem pleča,
globoko jutranjo svežino sem vdihnil,
do zemlje priklonil se modremu nebu
in vrisknil, veselo zavrisknil:
— O, sreča vseh sreč, da ta kri je rdeča!

PROSNJA ZA PESEM

Julian Tuwim

Če dal si mi Besedo, Stvarnik, dar tvoj slavni,
napolni mi še dušo z jezo oceanov,
da bom preprost in žlahten kot poeti davni,
da bom s krvi valovi rušil moč tiranov.

Ne daj mi ritmov himn, ker himne niso zanje,
ki nosijo pod srajco v prsih, polnih rje,
v izpitih prsih s sabo lakoto in sanje
in tečejo za godbo, kadar kralj umrje.

Daj jezi jekla sij in ost besedi moji,
daj fantaziji lesk in nezugrešljivo rimo,
da krogla iz te pesmi s šestimi naboji
zadene zmeraj v čelo in nikoli mimo.

PESEM O BELEM DOMU

Julian Tuwim

Zidali so Beli Dom,
stonadstropni Beli Dom,
kakor nori ga gradili,
z marmorom ga obložili
in po lestvah nanj nosili
strelovode vrtoglave,
da bi vanj udarjal grom
kot v cerkva bleščeče glave.

Zidali so Beli Dom,
trdi marmor zanj klesali
in za kače zlatih bliskov
kvišku dvigale so roke
strehe, kupole visoke,
ki so mojstri jih skovali
svojim snom, ognjenim snom!
Zidali so in gradili,
sončni žarki so razlili
se z neba po cesti beli,
delavci pa so si peli:

»Mi gradimo Beli Dom,
tja v višavo vrtoglavo
stonadstropni Beli Dom,
da bi vanj udarjal grom
kakor v cerkve svetlo glavole!»

A med njimi mlad zidar
s sinjemodrimi očmi,
neki strašno mlad zidar
je zapel na pol poti:

»Ko zgradimo Beli Dom,
stonadstropni Beli Dom,
bo premalo mojim snom;